

PROSTOVOLJSTVO IN OSEBE PO MOŽGANSKI KAPI

Človeka doživetje možganske kapi spremeni, tako v fizičnem kot umskem smislu. Ko se odločamo za prostovoljenje takšni osebi zato ni odveč, da se predhodno o tej tematiki vsaj malo poučimo.

Vsakogar možganska kap prizadene na drugačen način. Nekateri se morajo ponovno učiti govoriti, pisati, drugi hoditi. Po bolnišničnem zdravljenju večinoma vsi potrebujejo dolgotrajno rehabilitacijo in pomoč v smislu socialne oskrbe v nadaljnjem življenju.

Na eni strani igra veliko vlogo moč volje prizadetega, na drugi strani potrpežljivost svojcev na prilagajanje na nove situacije in na drugačna reagiranja ljubljene osebe.

Prostovoljec z ustreznim delovanjem lahko pomeni kamenček v mozaiku pomoči prizadetemu, v smislu druženja, opravljanja drobnih opravkov, vodenja na sprehod. Njegova prednost je v tem, da lahko bolj objektivno gleda na človeka pred seboj, saj ni svojec, z njim preživi manj časa in ne pozna toliko njegovih osebnostnih lastnosti.

Dejstvo je, da so ljudje po možganski kapi bolj občutljivi, hitreje zajokajo. Lahko imajo težave z govorom, govorijo počasneje, nerazločno. Zaradi prizadetih obraznih mišic se morda lahko slinijo. Pomemben je pravilen odziv. Empatičen in ne pokroviteljski. Človeku je potrebno vlivati občutek, da zaradi prizadetosti ni izgubil dostojanstva. Morda potrebuje pomoč pri gibanju, namestitvi na voziček, pri hranjenju. Prav je, da znamo s pravilnimi gibi pomagati. Da potrpežljivo poslušamo, kaj nam želi povedati. Zaradi te bolezni lahko postane bolj trmast in kar si zamisli, da potrebuje, hoče takoj in zdaj – kar ni vedno izvedljivo. Veliko stvari za nekoga, ki tega ni vajen. Sposobnost primerno se uglasiti na takega človeka je izziv, ki pa je več kot poplačan s hvaležnostjo prizadetega. Pa čeprav je izražena le s pogledom.

Tako kot za vse stvari v življenju, tudi v tem primeru pomembno vlogo igra čas. Kar ne pomeni, da se zdravstveno stanje prizadetemu popolnoma izboljša – gre za sposobnost vzdrževanja obstoječega stanja, sposobnost sprejemanja dejstva, da nekaterih opravil prizadeti ne bo mogel nikoli več opravljati (npr. vožnje avtomobila), da bo večno odvisen, da se kapi lahko ponovijo, da se stanje dolgoročno slabša, da oseba za gibanje potrebuje voziček, hojico, da potrebuje pomoč pri osebni higieni, da svojci morda ne bodo zmogli več oskrbe in bo potrebna premestitev v dom.

Kar pa tudi zagotovo velja - te osebe so zelo pristne. Še ena stvar, ki nam jo v današnjem svetu močno primanjkuje.

Zato prevprašujmo, v kakršnemkoli odnosu, kdo dobi več, tisti, ki daje ali tisti, ki prejema? Ali se od drugačnih raje obrnemo stran ali pa jim namenimo prijazen nasmeh, besedo, urico prostega časa? Odgovor je vedno v nas.